

Júniusi számunk a múltkorrigálás jegyében állt össze.

Címlapunkon olyan mű szerepel, aminek jelentésrétegeit hosszú éveken keresztül lehet majd felfejteni, miközben újabbak és újabbak rakódnak rá. Bármennyire szokatlan is ez egy piros, 3D nyomtatással készült lányfej esetében, ez a szobor az ország egyik legfontosabb emlékműve. Molnár Csilla országa vagyunk. Ahogy régebben Izsó Petőfi, ma az 1945 utáni első magyar szépségkirálynő-választás később öngyilkosságot elkövetett győztesének arca, illetve a róla készült Pauer-szobor Eperjesi Ágnes-féle átírata tűnik a legadekvátabb magyar emlékműnek.

Persze mégiscsak Pauer Gyulának köszönhetjük, hogy annak a korszaknak, a rendszerváltást már csírájában magában hordó időszaknak lett egy olyan lenyomata, amit utána értelmezni, öltöztetni, félre- vagy kiállítani lehet, illetve rávilágítani arra, hol romlott el egy már eleve egyensúlytalan viszony. Épp erről szól a Fészek Galériában elhangzott megnyitóbeszéd is, amit közlünk.

Egy másik írásunk azt járja körül, hogy a Velencei Biennálé idei

magyar szereplője, Waliczky Tamás a múltban eldőltek helyett hogyan vázol fel visszamenőleges lehetőségeket azokban a gondolat kísérletekben, amelyek végül a technológiai fejlődés és a tárgyalási folyamat más-más fázisát mutatják, némiképp a *Viszsa a jövőbe* filmek mintájára.

Sugár János nyolcvanas évekbeli grafikái is furcsa viszonyban vannak az idővel, tudjuk, hogy Sugár ambíciója az volt, hogy a húsz évvel későbbi világot képezze le. Vagy legalábbis úgy képezze le a saját korát, ahogy azt szerinte húsz évvel később csinálná.

Lakner Antal műveinek értelmezéséhez pedig jó tudni, hogy miközben elképesztő technológiai fejlesztések zajlanak azért, hogy a jövőben a kisujjunkt se kelljen mozdítani, közben egy másik dolgoznak, hogyan orvosolják az emiatt várható bajokat.

Múltkorrekció a Fortepan archívum kitalálása és működtetése is. Elképesztő többlettudás birtokába kerültünk, mert valakinek kipattant az agyából a fotózás miatt felgyülemlt és régebben még kidobásra ítélt képanyag megmentésének gondolata, és

megteremtették a közös újrashasznosítás feltételeit.

Egyszerűbb eset, amikor életművek elfeledett vagy elveszettnek hitt művei kerülnek elő és ágyazódnak a köztudatba, mint ahogy egy Magyarországon karriert csinált, olasz festőművész, Marastoni Jakab képei is. Megnézzük azt is, mi történik Amerikában, a legnagyobb impresszionizmusfogyasztó országban egy eddig háttérbe szorult festőnővel, akire csak újabban esik annyi fény, mint eddig férfi pályatársaira.

Egy állandó kiállítás újrendezéséről is írunk, ami miatt megváltozhat majd a képünk a századfordulós Bécsről, és arról, hogyan született meg a modernizmus.

Végül pedig arról való tudásunk íródik át egy könyv segítségével, hogy volt-e, van-e feminista művészet Magyarországon.

Azért e számunk illusztrációit ebből a szempontból is figyelmükbe ajánljuk. Lehetne az a mottója: Marastoni Jakab *Görög nőjétől Várnagy Ildikó Éva menekülése a Paradicsomból* című, mára megsemmisült szobraig.

T. T.

Főszerkesztő:

Topor Tünde
topor@artmagazin.hu

Olvasószerkesztő:

Léopold Zsanett
Lukács Annabella

Lapigazgató:

Tormási Anita
tormasi@artmagazin.hu

Lapterv:

Horváth Csilla

Borítóterv:

L² — l2studio.co

Artmagazin Online:

Léopold Zsanett
Szilágyi Róza Tekla

Lapunk szerzői:

Adamik Luca, Ébli Gábor,
Eperjesi Ágnes, Fáy Miklós,
Geskö Judit, Hornyik Sándor,
Kovács Ágnes, Léopold Zsanett,
Murádin Jenő, Schneider Ákos,
Szilágyi Róza Tekla, Topor Tünde,
Winkler Nóra

A címlapon:

Részlet Eperjesi Ágnes: *Pátosz és kritika* című művéből (Pauer Gyula Molnár Csilláról készített gipszöntvénye nyomán), 2019, 3D nyomtatás, vasállvány, 180 x 40 x 40 cm
Fotó © Artmagazin / HUNGART © 2019

Cikkünk a 36–40. oldalon

Alapították:

Einspach Gábor, Topor Tünde, Winkler Nóra

Felelős kiadó:

Einspach Gábor
einspach@artmagazin.hu

Stratégia:

Winkler Nóra

Kiadja az Artmagazin Kft.

1061 Budapest, Paulay Ede u. 55.
+36 30 560 93 29, info@artmagazin.hu

Megjelenik havonta.

Nyomdai munkák: Pauker Nyomdaipari Kft.
CTP szaktanácsadás: Miklós Árpád

Terjesztés: Árusítás a Lapker Zrt. országos hálózatán keresztül, Relay, Inmedio kiemelt áruhelyein.

ISSN 1785-30-6

4 – 5 ARTANZIX

6 – 7

Biennálé

Szilágyi Róza Tekla: PANASZOPERA A PSZEUDO-STRANDON

> 4

8 – 11

Biennálé

Schneider Ákos: GÉPEK A FANTAZMAGÓRIÁN TÚL

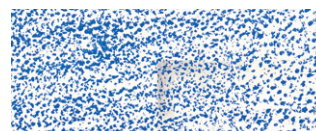
Waliczky Tamás Képzelt kameráiról

12 – 15

Kiállítás

Léopold Zsanett: A JÖVŐ OTTHONA

Lakner Antal a temesvári Art Encountersben

> 18

16 – 22

Esszé

Geskó Judit: KÍSÉRLETI VAGY KOGNITÍV

Sugár János sokszorosított grafikái

26 – 34

Interjú

Topor Tünde – Winkler Nóra: A KÖZÖSSÉG EREJÉT KIHASZNÁLÓ

KEZDEMÉNYEZÉSEK NAGY HÍVE VAGYOK

Beszélgetés Virágvölgyi Istvánnal, a Fortepan-kiállítás kurátorával

> 34

36 – 40

Kiállítás

PÁTOSZ ÉS KRITIKA

Eperjesi Ágnes: Pauer Gyula Magyarország szépe 1985 című szobrának kontextusairól (részlet)

Adamik Luca: Érezzem megtiszteltetésnek

> 40

42 – 48

Tanulmány

Hornyik Sándor: A NŐ KÍSÉRTÉSEI

Tatai Erzsébet „feminista olvasókönyvéről”

50 – 56

Gyűjtők, gyűjtemények

Ébli Gábor: A NAGY VISSZATÉRÉS

Kiállításorozat a Böhm-gyűjteményből

> 47

58 – 63

Alig ismert életművek

Murádin Jenő: ÚTJELZŐK MARASTONI JAKAB NYOMDOKAIN

64 – 71

Kiállítás

Kovács Ágnes: BÉCS 1900

A modernizmus eredete

> 68

72 – 77

Kiállítás

Fáy Miklós: NŐK FÜLÉBEN AZ A VALAMI

Berthe Morisot-kiállítás Dallasban

78 – 79

ARTANZIX

> 76